

Arrest

nr. 326 630 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA /oco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 juni 2021, dient op 24 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 30 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 15 juli 2024.

1.3. Op 10 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 10 december 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U hebt de Somalische nationaliteit, bent van de Ashraf clan en hangt het soennisme aan. U bent geboren in Jeddah, Saoedi Arabië en woonde daar op het moment van uw vertrek samen met uw moeder en zus. Met uw vader heeft u sinds 2012 geen contact meer.

Omstreeks 2021 werd u in Saoedi-Arabië door de Saoedische regering opgepakt en gerepatrieerd naar Somalië omdat u niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikte.

U verbleef bij u aankomst in Somalië twee weken in de wijk Medina, Mogadishu. Vervolgens verbleef u anderhalve maand in Eldeer. Kort na uw aankomst in Eldeer kreeg u oproepen van onbekende mensen die zich uitgaven als Abgaal en verklaarden u te zoeken omwille van een geschil met uw vader. In 1992 was uw vader zelf gevlucht omwille van deze problemen.

Kort daarop werd u door uw paternale oom uitgeleverd aan een groepering. U had er geen vrijheid en moest er verplicht de Koran lezen en bidden, u kreeg er ook les. Na zeven dagen bij deze organisatie opgesloten te zijn kon u ontsnappen. U vluchtte naar een contact van uw oom in Mogadishu, waar u uiteindelijk nog een maand verbleef. Nadien reisde u met behulp van een smokkelaar naar Ethiopië, vanwaar u naar België vloog. U arriveerde op 23/06/2021 en diende op 24/06/2021 uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u problemen omwille van het geschil van uw vader en vreest u rekrutering door Al-Shabaab.

Ter ondersteuning van uw verzoek diende u volgende documenten in: een kopie met correcties ten aanzien van uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 26/08/2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 15/07/2024, NPO p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen

vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij aanvang een kopie van 'Vragenlijst CGVS' met handgeschreven notities van uw advocaat liet overmaken (zie groene map). Daarin stond dat uw leeftijd verkeerd is genoteerd en dat dit 1996 diende te zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat uw vader verdwenen was sinds uw twaalfde en dat uw familie betaalde in verband met uw repatriëring. Toen dit tijdens het onderhoud besproken werd bleek de opmerking in verband met uw leeftijd niet te kloppen, zo ook die in verband met uw vader en verklaarde u tevens dat de opmerking over uw repatriëring 'verzonnen' was. Nadien verklaarde u dat het echter wel uw maternale oom betrof (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 15/07/2024; NPO, p. 2). Het blijft dus evenwel gissen waarom u dit document van uw advocaat aan ons overmaakte en waarom deze opmerkingen haaks staan op uw eigen verklaringen. Vanzelfsprekend doet dit reeds vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Uw inconsistente en lacunaire verklaringen met betrekking tot uw familiale situatie, uw identiteitsbewijzen, en uw verklaringen ten aanzien van uw verbondenheid met Somalië als land en haar samenleving maken dat u geen zicht biedt op uw werkelijk identiteit en waar, in welke omstandigheden en met welke verblijfsstatus u heeft verbleven tijdens uw leven tot aan uw komst naar België. Bijgevolg toont u dan ook niet aan dat u over de Somalische nationaliteit beschikt.

Uw verklaringen over uw familie vertonen aanzienlijke ambigüiteit en onderlinge tegenstrijdigheden, hetgeen ernstig afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid.

- Bij uw verklaring aan de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in augustus 2021 stelde u dat uw moeder in Hargeisa, Somaliland, verbleef (verklaring DVZ, d.d. 26/08/2021, vraag 13A). Dit staat in contrast met uw latere verklaring bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 15/07/2024, p. 4) op 15 juli 2024, waarin u aangaf dat uw moeder eerst in Eldeer verbleef en eind 2021 naar Saoedi-Arabië terugkeerde. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u in de war te zijn en verwees u naar een contactmoment met uw moeder "rond de zesde of achtste maand," waarbij zij naar eigen zeggen al in Saoedi-Arabië was (NPO, p. 4-5). Deze verklaring biedt echter geen afdoende verklaring voor de opvallende discrepantie in uw eerdere uitspraken. Daarnaast merkte u zelf op dat het vreemd was dat Hargeisa door DVZ werd vermeld als verblijfplaats van uw moeder, aangezien u deze stad als veilig beschouwde (NPO, p. 5). U bleef echter in gebreke om een logische toelichting te bieden voor waarom deze locatie zo werd genoteerd. Bovendien verklaarde u, bij vragen over de reisroute van uw moeder van Somalië via Jemen naar Saoedi-Arabië, dat mensen doorgaans per boot naar Jemen reizen en vervolgens over land naar Saoedi-Arabië (NPO, p. 4). Toen u werd gevraagd of dit ook de route van uw moeder was, gaf u aan hiervan niet op de hoogte te zijn en stelde u bovendien dat u uw moeder hierover nooit had bevraagd (NPO, p. 4-5). Gezien het gevaarlijke karakter van dergelijke reisroutes en uw bewering dat u regelmatig contact heeft met uw moeder, is het opmerkelijk dat u over dit cruciale detail geen informatie heeft kunnen verschaffen. Deze inconsistenties werpen ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Daarnaast bleek u bij DVZ helemaal niet op de hoogte van de specifieke geboortestreek van uw ouders (vraag 13A). Hiermee geconfronteerd stelde u dat u dit als kind wel wist, maar dat u deze informatie was vergeten (NPO, p. 14). Deze verklaring is weinig overtuigend, gelet op uw recente verblijf in Eldeer. Deze vaststellingen roepen ernstige twijfels op over uw vermeende connectie met deze regio en versterkt de indruk dat uw verklaringen op dit punt niet betrouwbaar zijn.

- Tijdens uw onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat uw zussen zich op dat moment in Kampala, Oeganda, bij hun echtgenoten bevonden (NPO, p. 5, 18). Dit staat in schril contrast met uw eerdere verklaring bij DVZ, waarin u aangaf dat zij in vluchtelingenkampen verbleven (DVZ, vraag 17). Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u dat u bedoelde dat zij als asielzoekers geregistreerd stonden (NPO, p. 19). Dit biedt echter geen afdoende uitleg voor de discrepantie. Overigens liet u merkwaardig genoeg bij de DVZ optekenen dat uw zus [H.] geboren is in Jeddah in 1989, dit terwijl u verklaarde dat uw ouders pas in 1992 en 1993 naar Saoedi-Arabië verhuisd waren (NPO, p. 10).

- Bij DVZ gaf u aan dat uw vader vermist was, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw vader gewoon in Saoedi-Arabië verbleef maar u verder weinig info over hem had (DVZ, vraag 13A en NPO, p. 3, 6). Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, stelde u dat u het woord "vermist" gebruikte omdat u sinds 2012 geen contact meer met hem heeft (NPO, p. 6). Het gebrek aan contact is echter niet gelijk te stellen aan

vermissing, deze verklaring biedt dan ook geen plausibele verklaring voor de discrepantie in uw eerdere uitspraken. Daar komt nog bij dat de handgeschreven notities van uw advocaat (zie supra) uitdrukkelijk stellen dat uw vader verdwenen is toen u twaalf jaar was. Dergelijke ambigue verklaringen over uw vader ondermijnen vanzelfsprekend verder uw geloofwaardigheid.

Consistente verklaringen over uw kernfamilie zijn een cruciaal element in de asielprocedure. Het blad met correcties van uw advocaat maakt, behalve m.b.t. uw vader, geen melding van de hierboven opgemerkte tegenstellingen (NPO, p. 2). Verder stelde u uitdrukkelijk dat alles correct genoteerd was (NPO, p. 3). De vastgestelde tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de verblijfplaats en situatie van uw moeder, zussen en vader ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze. Dit gebrek aan consistentie roept niet alleen vragen op over de betrouwbaarheid van uw verklaringen, maar doet ook afbreuk aan de kern van uw asielaanvraag.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit, uw herkomst of uw verblijf in Saoedi-Arabië als Somalisch staatsburger. U verklaarde vaagweg dat u al uw documenten verloren bent geraakt (NPO, p. 7). Dit vergoelijkt het totale gebrek aan administratieve bewijzen echter niet. Hierover verder nog het volgende.

- U verwees herhaaldelijk naar het bestaan van een verblijfskaart in Saoedi-Arabië, maar verklaarde deze niet meer in uw bezit te hebben sinds uw deportatie (NPO, p. 7). U stelde dat u bij aankomst in Somalië een deportatiedocument, met uw volledige gegevens, moest afgeven (NPO, p. 17). Toen u werd gevraagd naar de huidige locatie van dit document – kennelijk het enige fysieke bewijs dat uw identiteit en status in Saoedi-Arabië kon bevestigen (NPO, p. 18) – verklaarde u dit te zijn kwijtgeraakt tijdens uw reis omdat u niet wist dat dit belangrijk kon zijn. Dit antwoord is niet alleen opmerkelijk, maar ook ongeloofwaardig voor iemand die zich in die situatie beweerde te bevinden. Dit is immers een tastbaar bewijs van uw situatie.

- U erkende bekend te zijn met het Absher-portaal, een door de Saoedische overheid ontwikkeld digitaal platform voor verschillende burgerdiensten, waaronder identiteitsgerelateerde zaken (NPO, p. 7, info bijgevoegd aan blauwe map). Echter, toen u werd gevraagd om van dit portal informatie of bewijsstukken over te brengen, verklaarde u dat u uw inloggegevens (nummer en code) vergeten was en deze ook niet via andere kanalen kon achterhalen (NPO, p. 7). Gezien de breed toegankelijke functies van Absher en uw bekendheid ermee, roept dit vragen op over uw inspanningen om relevante informatie te verkrijgen.

- Toen u werd bevraagd of uw moeder in staat zou zijn om documenten te bezorgen die uw identiteit bevestigen, antwoordde u ontkennend (NPO, p. 7). Ondanks dat u na het persoonlijk onderhoud extra tijd kreeg om via familieleden of andere wegen bewijsstukken over te maken, heeft het CGVS tot op heden niets ontvangen.

- Bovendien verklaarde u geen contact te hebben opgenomen met de Somalische ambassade in België of consulaire diensten elders om documenten te verkrijgen (NPO, p. 8). Hoewel u stelde dat u destijds in Jeddah contact had met Somalische consulaire diensten voor zaken als paspoorten, gaf u aan dat u ook hen niet opnieuw had benaderd (NPO, p. 8). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat u niet eens geprobeerd heeft om met één van deze instanties contact op te nemen, stelde u dat u geen bewijsstukken bezit die uw identiteit aantonen (NPO, p. 8). Hierop merkte de Protection Officer van het CGVS op dat er voor personen met een Somalische achtergrond alternatieve manieren zijn om hun identiteit aan te tonen, maar u gaf aan hier niet aan gedacht te hebben (NPO, p. 8). Ook na het onderhoud had u kunnen proberen om dergelijke documenten via consulaire diensten te verkrijgen, maar het CGVS heeft in die context eveneens niets van u mogen ontvangen.

Uw verklaringen over uw vermeende band met Zuid- en Centraal-Somalië en uw kennis van de cultuur en tradities vertonen ernstige lacunes en inconsistenties die de authenticiteit van uw beweerde nationaliteit sterk ondergraven. U had hieromtrent aangegeven nooit eerder in Somalië te zijn geweest. Hoewel er begrip kan zijn voor uw gebrek aan directe ervaring met het land, is het belangrijk te benadrukken dat uw beide ouders zelf een geruime tijd in Somalië verbleven – uw oudste zus is immers van 1989, drie jaar voor hun zogenaamd vertrek uit Somalië (DVZ, vraag 17) - alvorens naar Saudi-Arabië te zijn verhuisd. Dit impliceert dat er een bepaalde mate van kennis over de cultuur en het land zelf verwacht mag worden.

- Op vragen over de Somalische geschiedenis en de structuur van clans gaf u het opmerkelijke antwoord "zero" (NPO, p. 9). U stelde echter enige kennis te hebben over uw eigen clan en gaf aan tot de Ashraf-clan te behoren (NPO, p. 9). Volgens uw verklaring is dit een kleine clan die zich voornamelijk in Marka en "Bawara" bevindt en slachtoffer is geweest van discriminatie (NPO, p. 9). Hoewel u stelde tot de Ashraf te behoren, bleek uw kennis over deze clan voor de rest zeer minimaal. U kon niets vertellen over de

geschiedenis van de Ashraf, noch kon u een subclans binnen de Ashraf noemen (NPO, p. 9-10). Bovendien wist u niet zeker tot welke grotere clanfamilie de Ashraf behoort en gokte foutief dat dit de Hawiye-clan was (NPO, p. 10, zie claninfo, blauwe map). Dat u denkt dat de Ashraf behoren tot een van de grootste clans in Somalië is opvallend. Aangezien u onbekend bleek met het verschil tussen Hassan en Hussein, een significant onderscheid binnen de Ashraf (NPO, p. 10, zie blauwe map), werd u gevraagd of u ooit met uw familie over clan-gerelateerde zaken sprak. U verklaarde dat uw moeder enkel had aangegeven dat u tot de Ashraf behoorde, zonder verdere details (NPO, p. 10). Dat u een dergelijke beperkte kennis heeft over uw clan is opvallend voor iemand die beweert de Somalische nationaliteit te bezitten.

- Op vragen over Somalische tradities of feestelijkheden verwees u naar het islamitische Suiker- en Offerfeest (NPO, p. 12). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat dit geen specifiek Somalische tradities zijn, gaf u aan dat elke stam wel eigen dansen en gewoonten heeft, maar u kon deze niet verder concretiseren (NPO, p. 12). U bleek ook geen kennis, noch verklaarde u 'interesse', te hebben in specifieke tradities binnen de Ashraf-clan (NPO, p. 12). Deze antwoorden tonen geen relevante band met de Somalische cultuur aan en versterken de indruk dat uw connectie met Somalië niet authentiek is.

- U verklaarde dat uw ouders afkomstig zijn uit Eldeer en dat u daar zelf gedurende anderhalve maand verbleef. Toen u werd gevraagd om vrij over deze regio te vertellen, beperkte uw antwoord zich tot een vermelding van de "Yusuf-moskee" en de bevestiging dat uw ouders daar vandaan kwamen (NPO, p. 10). Op de vraag waar Eldeer precies in Somalië ligt, kon u geen provincie of district noemen. U verklaarde enkel losweg dat het op twaalf uur rijden lag van Mogadishu (NPO, p. 12). Evenmin wist u dorpen of steden in de omgeving van Eldeer te benoemen (NPO, p. 12). Aangezien u verklaarde recentelijk nog in Eldeer verbleven te hebben en er zelf heen reisde, werd u nog de ruimte geboden dorpen of steden te noemen die u destijds passeerde onderweg naar daar, maar u stelde de namen niet te weten (NPO, p. 12).

- Dat u enige kennis heeft van de Somalische burgeroorlog kan niets wijzigen aan de voorgaande vaststellingen. Er kan immers niet worden vastgesteld hoe en met welke bedoeling u deze kennis hebt opgedaan. Bovendien verklaart u zelf dat de geschiedenis van Somalië terug te vinden is op google (NPO, p. 14).

Aangezien uw vermeende Somalische nationaliteit niet door het CGVS aangenomen werd, zijn uw problemen die hieruit voortvloeien, eveneens ongeloofwaardig. Daarover bovendien ook nog het volgende opgemerkt te worden.

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u bij aankomst in Somalië ongeveer twee weken in Madina verbleef, vervolgens anderhalve maand in Eldeer en uiteindelijk een maand in Mogadishu (NPO, p. 11). Bij uw verklaring aan de DVZ gaf u echter aan uitsluitend in Mogadishu te hebben verbleven (DVZ, vraag 10). Eldeer werd hierbij niet vermeld, hoewel uw verklaarde problemen zich voornamelijk daar voordeden. Geconfronteerd met deze discrepantie gaf u aan dat deze informatie zou zijn opgenomen in een door uw advocaat opgesteld document (NPO, p. 11). Dit bleek echter onjuist, aangezien er geen vermelding van Eldeer in dat document stond. Deze tegenstrijdigheden en uw ontoereikende verklaring voor deze omissies doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

- Bij de DVZ had u helemaal niet vermeld dat u in Somalië opgesloten werd. U stelde enkel door bepaalde mensen telefonisch bedreigd te zijn en rekrutering door Al Shabaab te vrezen (Vragenlijst CGVS, d.d. 26/08/2021, vraag 5). Het niet vermelden van een dergelijk cruciaal element in uw vluchtrelaas bij een eerdere gelegenheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen aanzienlijk.

- U verklaarde dat u in Eldeer vreemde oproepen ontving van personen die zich als leden van de Abgaal-clan identificeerden en u bedreigden in verband met een geschil waarbij uw vader in 1992 betrokken was (NPO, p. 15, 17). U stelde dat uw vader en uw paternale oom destijds vanwege dit clan-geschil moesten vluchten (NPO, p. 15). Uw paternale oom keerde in 2011 terug naar Somalië en ondervond volgens u geen problemen meer (NPO, p. 15). Vervolgens verklaarde u dat uw paternale oom u had verraden en overgeleverd aan 'die organisatie zelf, hij werkte blijkbaar met die mensen' (NPO, p. 15-16). Gevraagd of deze organisatie en de Abgaal-wraakgroep met elkaar verbonden waren, antwoordde u dat ze niets met elkaar te maken hadden (NPO, p. 16). Het is in dat opzicht vreemd dat u aanvankelijk verklaarde dat uw oom met die 'zelfde' mensen samen werkte, sinds de dreigtelefoons en uw opsluiting klaarblijkelijk niets met elkaar te maken blijken te hebben. Daarnaast is het opmerkelijk dat uw oom, die rechtstreeks betrokken was bij het clan-geschil van 1992, geen problemen meer ondervond zolang hij niet terugkeerde naar de regio (NPO, p. 16-17). Tegelijkertijd verklaarde u dat u binnen een maand na uw aankomst in Somalië al telefonisch werd belaagd door de vraakgroep, louter omdat u twee weken in Madina verbleef en uw gegevens bij de autoriteiten had achtergelaten bij aankomst op de luchthaven (NPO, p. 17). Deze discrepanties en onwaarschijnlijkheden maken uw verklaringen uiterst ongeloofwaardig.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat het gezien de haastige omstandigheden waarin de interviews bij de DVZ plaatsvinden niet ongebruikelijk is dat bepaalde zaken verkeerd begrepen en onjuist genoteerd worden. Hij weet niet waarom de verblijfplaats van zijn moeder verkeerd genoteerd werd en stelt dat hij uitging van haar verblijfplaats ten tijde van zijn eigen deportatie. Hij vervolgt dat hij geen kopie ontvangen heeft van zijn verklaring bij de DVZ, maar enkel van de vragenlijst van het CGVS. Hierdoor zou hij de mogelijkheid niet gehad hebben om zijn antwoorden over zijn reisroute, familiesamenstelling en andere aspecten te controleren. Hij meent dat hij pas tijdens zijn onderhoud bij het CGVS voldoende tijd kreeg om alle relevante details te geven en de volledige context te schetsen. Volgens hem bedoelde hij met zijn verklaring dat zijn vader vermist was dat hij en zijn gezinsleden niet weten waar hij zich bevindt. Hij merkt op dat hij simpelweg een andere interpretatie gaf aan het woord "vermist".

Hij benadrukt dat hij geen toegang heeft tot het portaal om zijn gegevens op te vragen, gezien hij zijn code niet meer kent. Hij was niet op de hoogte van de mogelijkheid om via de Somalische ambassade in België een paspoort aan te vragen. Volgens hem worden deze paspoorten door de commissaris-generaal toch niet geaccepteerd. Voorts merkt hij op dat zijn moeder illegaal naar Saoedi-Arabië teruggekeerd is, waardoor het voor haar uiterst moeilijk is om persoonlijke gegevens te verzamelen.

Vervolgens acht hij de verwachtingen van de commissaris-generaal aangaande zijn kennis onrealistisch. Hij stelt dat hij nooit de mogelijkheid of de voorbereiding gehad heeft om zich in de Somalische gemeenschap in Somalië te hervestigen. Hierdoor hebben hij en zijn familieleden volgens hem weinig aandacht besteed aan de Somalische gebruiken, gewoontes en tradities. Hij voegt toe dat zijn moeder expliciet heeft aangegeven dat zij hier niet meer over wilde spreken. Hij stipt aan dat hij pas voor het eerst naar Somalië ging toen hij twintig jaar was en dat hij vier maanden na zijn aankomst al problemen ondervond, waardoor hij onvoldoende tijd gehad heeft om zich volledig te integreren in de Somalische gemeenschap en veel kennis op te doen

over de Somalische indeling. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening te houden met zijn specifieke situatie en persoonlijke omstandigheden.

Aangaande zijn problemen met de wraakgroep in Somalië herhaalt hij dat hij geen kopie ontvangen heeft van zijn DVZ-verklaring en daarom niet op de hoogte is van wat daar exact in genoteerd staat. Hij vervolgt dat hij het grootste gedeelte van zijn tijd in Mogadishu verbleef en dat hij daarom enkel Mogadishu vermeld heeft. Hij verduidelijkt dat hij nooit in een gevangenis werd opgesloten, maar eerder in een gesloten kamp. Hij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening gehouden heeft met zijn persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert hij aan dat de commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is en aldus nog steeds precair is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest problemen omwille van het geschil van zijn vader en daarnaast vreest hij gerekruteerd te worden door Al-Shabaab.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde Somalische nationaliteit, weigert zij verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers verklaringen aangaande (a) zijn familiale situatie; (b) zijn identiteitsbewijzen; (c) zijn verbondenheid met Somalië als land en haar samenleving, zijn inconsistent en lacunair, wat maakt dat hij geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit en op waar, in welke omstandigheden en met welke verblijfstatus hij verbleven heeft tijdens zijn leven tot aan zijn komst naar België. Bijgevolg toont hij niet aan dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt;
- ii) Aangezien niet kan worden aangenomen dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft, zijn de door hem voorgehouden problemen die hieruit voortvloeien eveneens ongeloofwaardig, te meer gezien (a) hij bij de DVZ aangeeft uitsluitend in Mogadishu te hebben verbleven, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud stelt dat zijn problemen zich voornamelijk voordeden in Eldeer; (b) hij bij de DVZ niet vermeld had dat hij in Somalië opgesloten werd; (c) het vreemd is dat hij aanvankelijk verklaarde dat zijn oom met de mensen van de organisatie samenwerkte, terwijl hij hierna stelt dat de dreigtelefoons en zijn opsluiting niks met elkaar te maken hebben; (d) het opmerkelijk is dat hij binnen een maand na zijn aankomst in Somalië al telefonisch belaagd werd door de wraakgroep, terwijl zijn oom geen problemen ondervond zolang hij niet terugkeerde naar de regio;
- iii) De kopie van de vragenlijst van het CGVS met handgeschreven opmerkingen van zijn raadsman kan voorgaande vaststellingen niet ombuigen, gezien deze opmerkingen haaks staan op zijn eigen verklaringen.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asieliinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De nood aan internationale bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van verzoeker. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het, in het kader van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, zijn verantwoordelijkheid is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie

4.3.4. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt, gezien zijn verklaringen over zijn (a) familiale situatie; (b) identiteitsbewijzen; (c) verbondenheid met Somalië als land en haar samenleving, inconsistent en lacunair zijn.

4.3.4.1. Verzoeker legt vooreerst geen aannemelijke verklaringen over zijn familiale situatie af, wat op ernstige wijze afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Ten eerste legt verzoeker inconsistente verklaringen af over (a) de verblijfplaats van zijn moeder, gezien hij bij zijn interview bij de DVZ in augustus 2021 verklaart dat zij in Hargeisa, Somaliland verblijft (AD CGVS,

deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 13A), terwijl hij bij het CGVS aangeeft dat zijn moeder eerst in Eldeer in Somalië verbleef alvorens eind 2021 naar Saoedi-Arabië terug te keren (NPO, p. 4); (b) de geboortestreek van zijn ouders, nu hij bij de DVZ niet weet uit welke regio zij afkomstig zijn (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 13A), terwijl hij bij het CGVS verklaart dat zij afkomstig zijn vanuit Eldeer (NPO, p. 10); (c) de verblijfplaats van zijn zussen, aangezien hij bij het CGVS verklaart dat zij in Kampala, Oeganda, bij hun echtgenoten verbleven (NPO, p. 5, 18), terwijl hij bij de DVZ stelt dat zij in vluchtelingenkampen in Oeganda verbleven (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 17); (d) de geboorteplaats van zijn zus H., aangezien hij bij de DVZ verklaart dat zij in 1989 in Jeddah, in Saoedi-Arabië, geboren is (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 17), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat zijn ouders pas in 1992 en 1993 naar Saoedi-Arabië verhuisd zijn (NPO, p. 10); (e) de situatie van zijn vader, aangezien hij bij de DVZ verklaart dat hij vermist is sinds 2013 (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 13A), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud uiteenzet dat zijn vader illegaal in Saoedi-Arabië verblijft, maar dat hij verder weinig informatie over hem heeft (NPO, p. 3, 6).

Verzoeker kan zijn tegenstrijdige verklaringen over de verblijfplaats van zijn moeder niet vergelijken door te stellen dat hij uitging van haar verblijfplaats ten tijde van zijn eigen deportatie. Dit komt immers niet overeen met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar hij stelt dat hij nooit verklaard heeft dat zij in Hargeisa zat, zeker gezien dit een veilige stad betreft waar zij volgens hem zou gebleven zijn (NPO, p. 4-5). Hoe dan ook, indien verzoeker meer recente informatie over de verblijfplaatsen van zijn familieleden heeft, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat hij dit meedeelt, eerder dan vast te houden aan mogelijks verouderde en onjuiste verklaringen. Met het betoog, dat hij niet weet waarom dit verkeerd genoteerd werd, voegt hij in wezen niets toe dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht kan plaatsen. Waar hij vervolgens betoogt dat hij wel eenduidig was over de situatie van zijn vader, nu hij simpelweg een andere interpretatie van het woord "vermist" hanteerde, kan hij niet gevolgd worden. Er kan redelijkerwijze verondersteld worden dat verzoeker ook bij de DVZ zou kunnen aanduiden dat zijn vader zich in Saoedi-Arabië bevindt, ook al weet hij niet precies waar. Niet op de hoogte zijn van waar iemand zich exact bevindt, kan geenszins gelijkgesteld worden met iemand die vermist is. Bovendien staat dit betoog haaks op de eerdere opmerkingen van zijn raadsman, gezien daarin gesteld wordt dat verzoekers vader "verdwenen is" toen verzoeker twaalf jaar was (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1).

Uit het administratief dossier blijkt verder dat de DVZ-verklaring in het Arabisch werd voorgelezen – wat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud ook bevestigt (NPO, p. 2) – en dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend, waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat de daarin vermelde inlichtingen oprecht zijn (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21). Verzoeker had aldus wel degelijk de mogelijkheid om zijn verklaringen achteraf te verifiëren. Hierbij komt dat verzoeker, overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek, gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Het stond verzoeker, alsook zijn raadsman vrij om zijn administratief dossier in te kijken op de zetel van het CGVS en kennis te nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren. Bovendien kon het administratief dossier ook worden ingekeken op de Raad. Alleszins toont verzoeker niet aan dat hij niet in de mogelijkheid was zijn verdediging te organiseren en in te gaan op de motieven in de bestreden beslissing. Dat de voormelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een gehaast verloop van zijn onderhoud bij de DVZ kan evenmin worden aangenomen. Gevraagd of het interview bij de DVZ goed verlopen is, antwoordt hij bevestigend, doch voegt hij toe dat het een kort gesprek was (NPO, p. 2). Er wordt hem de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te formuleren, waarvan hij effectief gebruik maakt, gezien hij een document met opmerkingen van zijn raadsman afgeeft en dit samen met hem overlopen wordt (*ibid.*). Echter blijkt niet dat er in dit document melding gemaakt wordt van problemen met betrekking tot de voormelde tegenstrijdigheden (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ en een duidelijk beeld te schetsen van zijn familiale situatie en zijn vorige verblijfplaatsen (en die van zijn familie). De duur van het interview bij DVZ is hierbij irrelevant. Het kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoeker draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

Ten tweede is het niet plausibel dat hij niet op de hoogte is van de reisroute van zijn moeder van Somalië naar Saoedi-Arabië. Dat zij hem hier niets over verteld heeft en hij haar hier nooit over bevraagd heeft (NPO, p. 4-5), kan, gelet op gelet op het gevaar en de risico's die gepaard gaan met een vlucht uit Somalië, niet worden aangenomen. Gezien zij wekelijks à tweewekelijks met elkaar contact houden (NPO, p. 2), kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hier meer details over kan geven. Verzoeker laat de desbetreffende

pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing hieromtrent volledig ongemoeid, waardoor zij integraal worden bijgetreden.

4.3.4.2. Voorts is verzoeker niet in staat om zijn ware identiteit en zijn herkomst uit Saoedi-Arabië als Somalisch staatsburger aan te tonen aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs.

Hoewel hij stelt dat hij in het bezit was van een verblijfskaart in Saoedi-Arabië, verklaart hij dat hij deze niet meer heeft sinds zijn deportatie (NPO, p. 7). Daarnaast geeft hij aan dat hij over een Saoedisch deportatiedocument beschikte en dat zijn gegevens hierop vermeld stonden, maar dat hij dit verloren is bij het verhuizen. Hij voegt toe dat hij niet wist dat dit belangrijk kon zijn (NPO, p. 17-18). Zelfs al wist verzoeker niet op voorhand dat hij het land zou ontvluchten, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij voorzichtiger zou omspringen met dergelijke belangrijke documenten, gezien deze een bewijs en mogelijks het enige bewijs vormden van zijn identiteit en status in Saoedi-Arabië.

Uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat hij amper stappen ondernomen heeft om documenten te bekomen, die zijn situatie en beschermingsverzoek kunnen staven. Hij stelt weliswaar dat hij vertrouwd is met het Absher, een smartphoneapplicatie en digitaal platform van de Saoedische overheid waarmee burgers gebruik kunnen maken van verschillende overheidsdiensten, onder meer voor identiteitsgerelateerde zaken (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2), doch kan hier niets van bijbrengen omdat hij naar eigen zeggen zijn inloggegevens vergeten is (NPO, p. 7). Gezien hij erkent vertrouwd te zijn met het platform en dit het een belangrijke portaal is om informatie te verkrijgen, kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn inloggegevens zou kunnen onthouden of op zijn minst zou geprobeerd hebben om deze te herstellen. Daarnaast verklaart hij dat hij geen contact heeft opgenomen met de Somalische ambassade in België, noch met andere consulaire diensten met het oog op het verkrijgen van documenten. Dat hij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om via de Somalische ambassade in België een paspoort aan te vragen, betreft geen dienstig verweer. Hij verklaart immers dat hij destijds in Jeddah contact had met de consulaire diensten van Somalië voor paspoorten en documenten (NPO, p. 8), waardoor redelijkerwijze verondersteld kan worden dat hij weet had van de procedures en mogelijkheden om documenten via de ambassade te verkrijgen en niet kan worden aangenomen dat hij niet wist dat dergelijke diensten ook beschikbaar zijn in België. Dat de commissaris-generaal een paspoort dat via deze weg bekomen is, hoe dan ook naast zich neer zou leggen, betreft slechts een blote bewering die verzoeker op geen enkele wijze onderbouwt. Tot slot gevraagd of zijn moeder geen identiteitsdocumenten kan doorsturen, antwoordt hij van niet (NPO, p. 7). Nochtans houden zij zeer regelmatig contact (NPO, p. 3; zie ook *supra*), waardoor hij alleszins de mogelijkheid had om actief op te zoek te gaan naar alternatieve wegen voor het verkrijgen van documenten waarmee hij zijn identiteit en herkomst uit Saoedi-Arabië kan staven. Waar hij stelt dat dit niet mogelijk is omdat zijn moeder illegaal in Saoedi-Arabië verblijft, gaat hij eraan voorbij dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn moeders verblijfplaats (zie *supra*), waardoor dit niet kan dienen als verschoning voor zijn gebrek aan inspanningen.

4.3.4.3. Vervolgens slaagt verzoeker er niet in om enige verbondenheid met Somalië als land en haar samenleving aannemelijk te maken. Verzoeker heeft immers een gebrekkige kennis over (a) de Somalische clanstructuren, gezien hij geen gedetailleerde informatie kan verstrekken over de clans en de geschiedenis in het algemeen, noch over zijn persoonlijke clan, de Ashraf. Hij stelt verkeerdelijk dat de Ashraf tot de Hawiye-clan behoort en kan het verschil tussen de subgroepen Hassan en Hussein binnen de Ashraf niet uitleggen (NPO, p. 9-10, AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1); (b) de Somalische tradities en feesten, aangezien hij enkel het islamitische Suiker- en Offerfeest noemt, zonder verder in te gaan op specifieke Somalische tradities of die van zijn eigen clan (NPO, p. 12); (c) Eldeer, aangezien hij niet in staat was om basisinformatie te verstrekken over de ligging van dit dorp binnen een provincie of district, noch de naburige dorpen of steden kan opsommen (NPO, p. 12).

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij altijd in Saoedi-Arabië gewoond heeft, pas op zijn twintigste naar Somalië gerepatrieerd werd, er slechts vier maanden verbleven heeft en dat zijn moeder gesprekken over Somalië vermeed, dient te worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat zijn oudste zus geboren is ongeveer drie jaar vóór zijn ouders' vertrek uit Somalië, waaruit volgt dat zijn ouders geruime tijd in Somalië verbleven voordat zij naar Saudi-Arabië verhuisden (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 17; NPO, p. 10). Hij stelt bovendien dat hij als kind vaak naar de wijken en markten ging waar een grote Somalische gemeenschap aanwezig was (NPO, p. 9). Hoewel kan worden aangenomen dat hij weinig directe ervaring met Somalië heeft en dit ook erkend werd in de bestreden beslissing, is het niet aannemelijk dat hij geen basiskennis zou hebben over de cultuur, tradities en clanstructuren van Somalië, aangezien zijn ouders daar langere tijd verbleven en redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij, als deel van hun gezin, deze informatie zou kunnen hebben verkregen. Gezien hij verklaart dat zijn ouders opgegroeid zijn in Eldeer en hij er zelf anderhalve maand verbleven heeft (NPO, p. 10-11), kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudig en direct waarneembare zaken over de omgeving. Dat hij zo weinig informatie kan verstrekken over de clans in Somalië en zijn eigen clan, is tot slot niet geloofwaardig, gelet op het primordiaal belang van de clanstructuur in de Somalische samenleving, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven.

4.3.4.4. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers Somalische nationaliteit, kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn vluchtrelaas dat hiermee verbonden is. Dit wordt bovendien verder bevestigd, nu hij de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk kan maken.

Ten eerste is het niet geloofwaardig dat verzoeker niet eenduidig is over zijn verblijf in Somalië. Bij de DVZ verklaart hij dat hij de hele tijd in Mogadishu verbleven heeft (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 10), terwijl hij bij het CGVS aangeeft dat hij eerst twee weken in Madina verbleef, vervolgens anderhalve maand in Eldeer en erna één maand in Mogadishu (NPO, p. 11). Verzoekers verweer, dat hij het grootste deel van zijn tijd in Mogadishu verbleven heeft en dat daarom enkel Mogadishu vermeld werd, kan niet overtuigen, nu hij bij de DVZ uitdrukkelijk melding maakt van de exacte periode waarin hij verbleven heeft in Mogadishu, zijnde van december 2020 tot eind april 2021 (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 26.08.21, punt 10). Bovendien kan redelijkerwijze van hem verwacht worden dat hij al zijn verblijfplaatsen kan benoemen, te meer gezien hij verklaart dat zijn problemen zich in Eldeer voordeden (NPO, p. 14). Waar hij opnieuw betoogt dat hij niet op de hoogte is van zijn verklaring bij de DVZ omdat hij geen kopie heeft mogen ontvangen, werpt hij, gelet op hetgeen uiteengezet werd in punt 4.3.4.1., geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Ten tweede is het weinig ernstig dat hij van zijn verklaring bij het CGVS, dat hij door zijn paternale oom uitgeleverd werd aan een groepering die hem zeven dagen opsloten (NPO, p. 14-15), geen melding maakt bij de DVZ (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 26.08.21, vraag 3.1. en 3.5.). Dat hij dergelijke ingrijpende gebeurtenis, waarover redelijkerwijs verondersteld kan worden dat dit een grote indruk bij hem moet hebben gelaten en die een rechtstreekse aanduiding van zijn vrees voor vervolging vormt, onvermeld laat, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas ten stelligste. Hij kan zich bovendien niet verschuilen achter het verweer dat hij nooit in een gevangenis werd opgesloten, maar eerder in een gesloten kamp, gezien deze mogelijkheid uitdrukkelijk vermeld wordt in de vragenlijst van de DVZ (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 26.08.21, vraag 3.1. *“Bent u gearresteerd geweest? Hebt u in de gevangenis gezeten (zowel een hechtenis voor korte tijd in een cel in b.v. een politiekantoor als een opsluiting voor iets langere tijd in een gevangenis of kamp)? Welke periode?”*).

Tot slot laat verzoeker de terechte en pertinente overwegingen aangaande het gebrek aan verband tussen de dreigtelefoons en zijn opsluiting en de vaststelling dat zijn oom geen problemen meer ondervonden heeft bij zijn terugkeer naar Somalië in de bestreden beslissing volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal overgenomen worden.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende Somalische nationaliteit, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij de Somalische nationaliteit bezit, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de nationaliteit van verzoeker. Er kan hier enkel uit afgeleid worden dat verzoeker zelf meent dat hij afkomstig is van een land waar geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO